

INFORMATOR URZĘDOWY

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnosz. do domu.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.) Ogł. petyt. lub tabel 12 gr.

Nr 8.

GNIEZNO, dnia 8-go lutego 1936 r.

Rok 85.

Rozporządzenie WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 stycznia 1936 r.

o rejestracji i znakowaniu we wszystkich powiatach województwa Poznańskiego bydła rogatego wyprowadzanego na targi (małe i wielkie).

Na zasadzie art. 108 pkt. 1, lit. a, rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz § 12 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 r. (Dz. U. P. Nr. 65, poz. 597), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 października 1932 r. w sprawie nadzoru weterynaryjnego (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 922), jak również reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. W XI 51.57 z dnia 22 czerwca 1934 r., celem zapobieżenia rozwojowi zarazy płucnej bydła rogatego, zarządzam co następuje:

§ 1.

Bydło rogate (buhaje, woły, krowy, jałowizna i cielęta) hodowlane, rzeźne i użytkowe wyprowadzane lub wywożone na targi (małe i wielkie), niezależnie od miejsca pochodzenia, winno być zaopatrzone przez organ wydający świadectwa miejsca pochodzenia w znaczek uszny (kolczyk) na lewym uchu, a w braku tegoż na uchu prawem z odpowiednim napisem.

§ 2.

Właściwy Zarząd Gminy (wiejski i miejski) zaopatrzy osoby wydające z upoważnienia gminy świadectwa miejsca pochodzenia, w kleszcze do znakowania oraz niezbędną dla każdej gromady ilość znaczków usznych (kolczyków) odpowiadających ściśle kształtom i wymiarom ustalonym w zarządzeniu Poznańskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 20. II. 1935 r. — Nr. RW. I/17/35.

§ 3.

Koszty nałożenia znacznika usznego (kolczyka) ponosi posiadacz bydła rogatego wyprowadzanego lub wywożonego na targ.

Przy znakowaniu bydła posiadacz obowiązany jest bezpłatnie udzielić żądanej pomocy.

Należność za znaczek uszny (kolczyk) winna być włączona do opłaty pobieranej za odnośne świadectwo miejsca pochodzenia, przyczem łącznie z wszystkimi innymi kosztami (dojazd) opłata ta nie może przekraczać kwoty 25 groszy. Wpływy z tych opłat mogą być używane w łączności z pokryciem kosztów związanych z wystawieniem świadectw miejsca pochodzenia na zwierzęta i znakowaniem bydła rogatego. Pobieranie dodatkowo jakichkolwiek opłat na inne cele w związku z wystawianiem świadectw miejsca pochodzenia jest niedopuszczalne. Wysokość tych opłat należy podać do publicznej wiadomości przez stosowne ogłoszenie.

§ 4.

W wydawanych świadectwach miejsca pochodzenia

na bydło rogate wyprowadzane lub wywożone na targi, organ wystawiający wspomniane świadectwo winien poza dokładnym wypełnieniem wszystkich rubryk takiego świadectwa, wpisać na niem napis i numer umieszczony na nałożonym przez się znaczniku usznym (kolczyku). Przy wymianie świadectwa miejsca pochodzenia (np. z powodu upływu jego ważności) na nowem świadectwie należy odnotować napis umieszczony na znaczniku usznym, nałożonym przy wydawaniu poprzedniego świadectwa miejsca pochodzenia. Nakładanie nowego znacznika usznego jest niedozwolone w wypadku, gdy zwierzę to przepisowo okoliczkowane jest uprzednio nałożonym znacznikiem usznym.

§ 5.

Nałożonego znacznika usznego (kolczyka) nie wolno samowolnie usuwać lub zmieniać na inny.

W razie zagubienia, przypadkowego zerwania znacznika usznego (kolczyka) lub zagubienia świadectwa miejsca pochodzenia na dane zwierzę, można wydać nowe świadectwo miejsca pochodzenia lub nałożyć nowy kolczyk na lewe ucho dopiero po przeprowadzeniu przez Zarząd Gminy (miejskiej lub wiejskiej) dochodzeń mających na celu ustalenie faktycznego miejsca pochodzenia odnośnego zwierzęcia.

W razie poddania bydłęcia rogatego ubojowi w rzeźni, Zarząd odnośnej rzeźni winien z zabitych zwierząt przechować w ciągu 2-ch lat znaczniki uszne (kolczyki) oraz odnośne świadectwa miejsca pochodzenia.

W razie padnięcia lub zabicia na własny użytek bydłęcia rogatego, opatrzonego znacznikiem usznym (kolczykiem) posiadacz winien znaczek taki wraz ze świadectwem miejsca pochodzenia oddać organowi, który w danej miejscowości wystawia świadectwa miejsca pochodzenia na zwierzęta.

Osoba, wydająca świadectwa miejsca pochodzenia, winna otrzymać od posiadacza bydłęcia zabitego lub padłego znaczek uszny (kolczyk) wraz ze świadectwem miejsca pochodzenia przechować u siebie przez przeciąg 2-ch lat.

Co do sposobu dalszego postępowania ze użytymi znaczkami usznymi, tut. Urząd Wojewódzki wyda stosowne instrukcje we właściwym czasie.

§ 6.

Bydła rogatego, nie opatrzonego znacznikiem usznym (kolczykiem), nałożonym w miejscu pochodzenia zwierzęcia, nie wolno dopuścić do udziału w targu, chociażby nawet odnośne zwierzę zaopatrzone było w przepisowe świadectwo miejsca pochodzenia.

W razie stwierdzenia przez organa nadzoru weterynaryjnego, że na targ doprowadzono bydło rogate nie opatrzone znacznikiem usznym (kolczykiem), lub bez świadectwa miejsca pochodzenia, natenczas zwierzę takie nie należy dopuścić do udziału w targu, lecz przetrzymać je na koszt i odpowiedzialność posiadacza w odosobnieniu na targowisku w t. zw. stajni kontumacyjnej aż do czasu przeprowadzenia dochodzeń, mających na celu ustalenie faktycznego miejsca pochodzenia takiego zwierzęcia, poczem może być ono wydane posiadaczowi lub też za zgodą posiada-

cza należy zwierzę takie przekazać do uboju w miejscowej lub najbliższej rzeźni publicznej.

§ 7.

Powiatowi i upoważnieni lekarze weterynaryjni przy sposobności badania zwierząt na stacjach kolejowych winni zwracać uwagę, na to, czy bydło rogate, znajdujące się w obrocie kolejowym, a przeznaczone na targi, jest zaopatrzone w odpowiednie znaczki uszne (kołczyki).

Bydlęta rogatego, nie zaopatrzonego w znaczki uszne, a przeznaczonego na targ, nie wolno dopuszczać do załadowania do wozów kolejowych.

§ 8.

Powiatowi lekarze weterynaryjni przy każdej sposobności winni kontrolować, jak są wydawane świadectwa miejsca pochodzenia na bydło rogate, oraz sprawdzać, czy są nakładane znaczki uszne dla bydła rogatego przeznaczonego na targi.

§ 9.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229).

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie moje z dnia 5. VII. 1934 r. w tym samym przedmiocie, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 44, poz. 608 z dnia 13 X. 1934 r.

WOJEWODA: (—) A. Maruszewski.

Powyzsze zarządzenie Pana Wojewody podaje do publicznej wiadomości i ścisłego przestrzegania, a winnych niezastosowania się pociągnę do odpowiedzialności karnej.

Gniezno, dnia 6. lutego 1936 r.

Starosta Powiatowy:

w z.

(—) Szepeński, Wicestarosta.

Nr. W. 23/171/36.

Sprawozdanie Towarz. Miłośników Ogrodnictwa z kursu zimowego (perjodycznego) bezpłatnego owoce, warzywa, kwiaty, pszczoły i miód.

Towarzystwo Miłośników Ogrodnictwa w Gnieźnie realizuje systematycznie wyknięty od trzech lat plan działania w dziedzinie sadownictwa i warzywnictwa. Plan ten ma na względzie dwa kierunki wytwórczości: na własne potrzeby i na handel.

Z tego powodu propaguje T. M. O. wśród rolników powiatu wytwórczość jak najwięcej jednolitego towaru (owoców) o najwyższej wartości sprzedażnej.

W celu zorientowania się w dziedzinie wytwórczości sadowniczej na terenie powiatu zorganizowane w 1934 roku wystawę ogrodniczą. Przy pomocy Wydziału Powiatowego i Izby Rolniczej T. M. O. zaangażowała z początkiem 1935 r. specjalnego instruktora ogrodniczego. Instruktor ogrodniczy kontroluje ogrody i plantacje drzew owocowych powiatu gnieźnieńskiego, udziela porad a stosownie do życzeń poszczególnych organizacji lub zespołów miłośników ogrodnictwa wygłasza odnośnie odczyty i prowadzi dyskusyjne pogadanki.

Niezależnie od powyższego uświadamiania T.M.O. stosownie do pory roku organizuje systematyczne kursa ogrodnicze, teoretyczne i praktyczne. W kursach tych poza dorosłymi osobami uczestniczy rów-

nież młodzież szkolna, jak: Szkoły handlowej, Uniwersytetu Ludowego i najstarszy rocznik szkół powszechnych. O zainteresowaniu się ogrodnictwem i pokrewnymi działaniami wśród szerokiego społeczeństwa powiatu świadczy duża ilość uczestników na ostatnich kursach, które się odbyły w styczniu r. b. w ośmiu punktach powiatu w następującym porządku: 20 stycznia w Czarniejewie, 22 stycznia w Witkowie, 23 stycznia w Łubowie, 24 stycznia w Mielieszynie, 26 stycznia w Powidzu, 27 stycznia w Klecku, 28 stycznia w Kiszkowie, 21 i 24 stycznia w Gnieźnie. W Witkowie wygłosiła bardzo interesujący wykład o ogródkach warzywnych p. inż. Moczulska, dyr. miejsc. Szkoły Gospodarczej Żeńskiej. W Łubowie, o przyrodzie pszczoły i gospodarce w pasiece wygłosił p. Czesław Wyrembek, prez. Zw. Pszczelarzy — fachowy interesujący referat. We wszystkich kursach wykladał o sadownictwie i warzywnictwie instr. ogr. Dzięgielewski. Na kursie były rozdawane ulotki (streszczenie wykładów) wydane przez T. M. O., Izbę Rolniczą, oraz broszurki drukowane staraniem T. M. O. — po cenie b. niskiej i bezpłatnie.

(Dokończenie nastąpi).

SPÓŁKA RYBACKA JEZIOROWA WYLATOWO w Wylatowie pow. Mogiłno.

Wydzierżawi w drodze przetargu usznego prawo rybołówstwa na jeziorze Wylatowskim (Szydłowieckim), leżącym przy wsi Wylatowo i Szydłowo — z dopływami o ogólnej powierzchni 143.20 ha na okres 10-ciu letni od dnia 1 kwietnia 1936 do 31 marca 1946 roku.

Przetarg uszny odbędzie się dnia 21 lutego 1936 o godz. 10,00 rano w kancelarii Państwowego Nadleśnictwa Skorzęcina pow. Gniezno.

Oferujący winien przed rozpoczęciem przetargu złożyć wadium (kaucję) w wysokości 10% oferowanego czynszu.

Warunki przetargu będą odczytane w dniu przetargu, koszty przetargu ponosi oferent, którego oferta będzie przyjęta. Przyjęcie oferty zastrzega sobie Zarząd Spółki Rybackiej Jeziorowej Wylatowo w ciągu 6-ciu tygodni, któremu przysługuje prawo wyboru jednego z trzech najwięcej dających ofertów, jak również prawo odrzucenia wyniku całego przetargu bez podania powodu i zarządzenia ponownego przetargu lub też wydzierżawienia jeziora z wolnej ręki.

Skorzęcina, dnia 28. stycznia 1936.

Za zarząd Spółki Rybackiej
Jeziorowej Wylatowo
Przewodniczący Spółki:
Inż. ST. SUCHOCKI
Nadleśniczy Państwowy.

STEMPLE

wszelkiego rodzaju
po znacznie niższych cenach i najtaniej w
Drukarni M. Cegielskiego
w Witkowie.

